

HERMANSSON PORTRÄTTERAR SPÖKBOMB

Den 12 aug. 1946.

Härmed porträtter av spökfimpen. Någon fullträff eller något sensationellt avslöjande är det inte, som Du ser — men Du vet ju vilken svårighet jag har att få likhet. En minnesbild är det emellertid, som kanhända kan vara av visst intresse — föralldel, alla människor ha väl snart sett dom där luringarna och passat in dom i vardagsmaten.

Eldkulans spets — i verkligheten roten

på eldsvansen? — var orangeröd, och ljusknippet en bit efter starkt vitt och lysande, avsmalnande i en strimma (som övergick i svart — det vanliga efterintrycket i ögat sen man följt ett stjärnfall exempelvis).

Färdriktning precis söder—norr, och kl. 20,52, samt någonstans.

Jag skickar Dig i alla fall teckningen — för grantopparna mot natthimlen är väl tjsusa? Hej! Vännen Erik.

Där man tidigare smalog förbindligt och sade »Ni överdriver, min käre kollega» skriker man nu över konferensbordet på sitt eget språk mustiga haranger om motståndarens fräckhet och gemenhet eller honom helt enkelt hålla käften.

Det kan kanske anses att detta är ett utslag av vår tids mera direkta metoder, större benägenhet att kalla sakerna vid deras rätta namn etc. etc. Men det må förstås, om man får intrycket, att den gamla kabinetsdiplomaten var bättre i uppträdandet, kände till begreppet takt och möjligen t. o. m. var effektivare. Fortfarande iakttagas vissa former. Men hur? — När Ryssland — efter att 1934 på det noggrannaste definierat begreppet »angripa» — plötsligt föll den kämpande polska armén i ryggen i sep-

tember 1939 överlämnade Molotov samtidigt en skrivelse till representanten för non-aggressionspartnern Polen i Moskva, där det helt enkelt konstaterades att hans regering upphört att fungera. — Det slutade med den vanliga frasen »Mottag, Herr Ambassadör, uttrycken för min synnerliga högaktning». När tyskarna gjorde sina övergrepp avlämnade de som bekant noter — men efter det att deras krigsmakt öppnat fiendtligheterna. Så skedde t. ex. till ambassadören Dekanoso-vid tidigt på morgonen den 22 juni 1941. Troligen fick han också höra uttryck för v. Ribbentrops högaktning. Man får hoppas, att det tröstade Dekanoso-vid.

Det senaste decenniet har också medfört en hel rad statsrättsliga situationer, som man tidigare icke behövt räkna med.